

Sygn. akt III Pz 10/13

POSTANOWIENIE

Dnia 27 maja 2013r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Danuta Poniatowska

po rozpoznaniu w dniu 27 maja 2013r. w Suwałkach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z **powództwa** J. M.

przeciwko Urzędowi Kontroli Skarbowej w B.

o przywrócenie do pracy

na skutek zażalenia J. M.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Suwałkach IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 15 kwietnia 2013r. sygn. IV P 109/12

p o s t a n a w i a:

1. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zwolnić powoda J. M. od opłaty stosunkowej od apelacji ponad kwotę 500zł.

2. oddalić zażalenie w pozostałej części.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 28.11.2012r. Sąd Rejonowy w Suwałkach oddalił powództwo J. M. przeciwko Urzędowi (...)w B. o przywrócenie do pracy. Powód złożył apelację od tego wyroku, wskazując kwotę 72.000zł jako wartość przedmiotu zaskarżenia. Wysokość opłaty stosunkowej od apelacji wyniosła 3.600zł i zarządzeniem z dnia 07.03.2013r. powód został wezwany do uiszczenia kwoty 3.570zł, gdyż składając apelację uiścił kwotę 30zł.

W dniu 18.03.2013r. powód wystąpił z wnioskiem o zwolnienie od opłaty stosunkowej, wskazując, iż z uwagi na trudną sytuację materialną i rodzinną nie jest w stanie uiścić kwoty 3.570zł. Następnie powód uzupełnił wniosek o zwolnienie od opłaty stosunkowej o oświadczenie o sytuacji materialnej i osobistej.

Postanowieniem z dnia 15.04.2013r. Sąd Rejonowy w Suwałkach oddalił wniosek powoda o zwolnienie od opłaty od apelacji. Wskazał, iż zwolnienie od kosztów sądowych jest instytucją stosowaną w wyjątkowych sytuacjach, a ubiegający się o taką pomoc winien poczynić oszczędności we własnych wydatkach do granic zabezpieczenia koniecznych kosztów utrzymania siebie i rodziny. Strona powinna liczyć się z koniecznością ponoszenia wydatków związanych z postępowaniem sądowym i zawczasu zabezpieczyć stosowne środki na ten cel.

W zażaleniu na to postanowienie powód podniósł błędną ocenę jego stanu majątkowego dokonaną przez Sąd Rejonowy. Powołał się na miesięczne wydatki, jakie ponosi w związku z konieczności kontynuowania przez jego żonę leczenia i koszty dojazdów do specjalistów w E. i B.. Ponadto wskazał, iż utrzymuje studiującego w G. syna, który nigdzie nie pracuje. Podniósł, iż jeszcze rok temu nie przepuszczał, iż będzie brał udział postępowaniu sądowym i

ponosił z tego tytułu koszty. W jego opinii Sąd Rejonowy ustalając wysokość opłaty od apelacji w wysokości 3.600zł (po pomniejszeniu o kwotę już uiszczoną przez powoda – 3.570zł) stanowiącą 5% dochodów powoda za 2011r., przeoczył fakt, iż apelacja została złożona w 2013r. a jego dochody za 2012r. były dużo niższe w porównaniu z tymi 2011r.

Sąd zważył, co następuje:

Zażalenie jest częściowo zasadne.

Zgodnie z art. 35 ust. 1 zd. 2 ustawy z dnia z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. z 2010r., Nr 90 poz. 594 z późn. zm.)

w sprawach z zakresu prawa pracy, w których wartość przedmiotu sporu przewyższa kwotę 50.000zł, pobiera się od wszystkich podlegających opłacie pism procesowych opłatę stosunkową. Natomiast w myśl art. 13 ustawy o kosztach sądowych

w sprawach cywilnych, opłatę stosunkową pobiera się w sprawach o prawa majątkowe; wynosi ona 5% wartości przedmiotu sporu lub przedmiotu zaskarżenia, jednak nie mniej niż 30zł i nie więcej niż 100.000zł.

Powód domaga się przywrócenia do pracy. Zgodnie z jego wyliczeniem (k. 14), jego roczne wynagrodzenie z umowy o pracę, ustalone na podstawie rozliczenia podatkowego za 2011r., wyniosło 72.000zł. Na tym poziomie została przez niego określona wartość przedmiotu sporu, jak również w apelacji, wartość przedmiotu zaskarżenia.

Dlatego też opłatę stosunkową od apelacji ustalono na podstawie art. 13 w zw. z art. 35 ust. 1 zd. 2 ustawy z dnia z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 23¹ kpc tj. $72.000 \times 5\% = 3.600zł$.

Należy zgodzić się ze stanowiskiem skarżącego, że wysokość opłaty stosunkowej od apelacji, w sytuacji w jakiej znalazł się powód, mogłaby stanowić nadmierne obciążenie dla niego i oraz powodować przeszkodę w dostępie do sądu. Należało podzielić argumenty powoda, iż w związku z utratą zatrudnienia i problemami zdrowotnymi, uiszczenie opłaty w pełnej wysokości byłoby nadmiernym obciążeniem. Jednak zdaniem Sądu powód jest w stanie pokryć część kosztów opłaty stosunkowej do kwoty 500zł.

Wbrew zarzutom zażalenia, mimo iż powód w sposób gwałtowny został pozbawiony stałego źródła dochodu, to jednak do chwili rozwiązania umowy o pracę uzyskiwał wynagrodzenie, które kształtowało się średnio na poziomie 5.536zł brutto miesięcznie. Ponadto w dniu 29.11.2011r. powód otrzymał nagrodę jubileuszową z tytułu 40 lat pracy, która wynosiła 300% miesięcznego wynagrodzenia. Poza tym pomimo utraty zatrudnienia powód nie został pozbawiony źródła utrzymania, gdyż posiada prawo do świadczenia rehabilitacyjnego. Celem tego świadczenia jest umożliwienie kontynuowania procesu leczenia, jednak sytuacja powoda nie uległa pogorszeniu na tyle, aby nie mógł pokryć kosztów opłaty stosunkowej na poziomie 500zł.

Powód nie powinien być zaskoczony koniecznością ponoszenia opłat sądowych, gdyż w związku z wniesieniem pozwu w sprawie niniejszej uiszczył już opłatę stosunkową w wysokości 3.600zł. Jak już wcześniej wskazano, wysokość opłaty stosunkowej, w przypadku, gdy przedmiot sporu przewyższa 50.000zł, ustala się stosując powyższy schemat. Taka sytuacja miała miejsce w sprawie niniejszej. Błędny był zatem zarzut skarżącego, iż Sąd Rejonowy, ustalając wysokość opłaty powinien zmienić zasady i uwzględnić dochód za 2012r. Zgodnie z art. 23¹ kpc, w sprawach o roszczenia pracowników dotyczące nawiązania, istnienia lub rozwiązania stosunku pracy wartość przedmiotu sporu stanowi, przy umowach na czas określony - suma wynagrodzenia za pracę za okres sporny, lecz nie więcej niż za rok, a przy umowach na czas nieokreślony - za okres jednego roku. Wyliczenia Sądu Rejonowego były zatem prawidłowe, także z uwagi na wskazaną przez powoda wartość przedmiotu zaskarżenia.

W związku z powyższym, na podstawie art. 386 §1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 101 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. z 2010r., Nr 90 poz. 594 z późn. zm.) i orzeczono, jak na wstępie.